

Forsretningsordenen til Afgivelse af Betænkning og mulig Indstilling til Thinget i den Anledning.

Bed Folkethingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) er modtaget et Andragende fra Komiteen for et Jernbaneanlæg fra Løgstør over Viborg til Herning om, at det Rigsdagen forelagte Lovforslag om en Jernbane fra Hobro til Løgstør maa ændres eller udvides til Anlæg af en Jernbane fra Løgstør over Viborg til Herning med Sidebane til et Punkt paa den østlige Længdebane saa nordlig som mulig.

Andragendet vil foreløbig blive henlagt i Bureauet. For saa vidt der senere maatte blive nedsat et Udvalg angaaende det paa-gjældende Lovforslag, vil det blive henvist til dette.

Bed Folkethingsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (C. B. Nyholm) er modtaget et Andragende fra Civilingenieur Adolph Keisler af Frederiksberg om, at Rigsdagen vil interessere sig for, at han kan erholde Koncession paa Anlæg af en Jernbane fra Klampenborg til Kvistgaard Station.

Exemplarer af Andragendet ville blive omdelte. Forøvrigt vil Andragendet blive henvist til Udvalget for Andragender.

Bed Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Tang) er indbragt et Andragende fra Fru C. Lindberg af Frederiksberg om Underskøttelse. Det vil blive overgivet til Finantsudvalget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Sværskættelse af forskjellige Arbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2025 ff.)

Formanden (Berg): Tor jeg anmode den ærede anden Viceformand (Hørup) om at indtage Formandspladsen.

Anden Viceformand (Hørup) indtog Formandspladsen.

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Berg: Det er ikke min Agt at forstyrre videre Forhandlinger om dette Lovforslag ved de Bemærkninger, jeg ønsker at gjøre paa dette Stadium af Sagens Behandling. Forelæggelsen af dette Lovforslag har undret mig. Siden 1ste April 1885 have vi levet paa Grundlovsbrudet. I Finantsaaret 1885—86 har Ministeriet uden nogen- somhelst Bevilling anvendt — jeg gaar vel ikke for høit, naar jeg siger: mellem 50 og 60 Millioner af Statens Penge uden Lovhjemmel, uden Rigsdagens Samtykke til en eneste Ore. Ifjor forelagde Ministeriet et Finantslovsforslag for 1885—86, men strax da Folkethinget erklærede sig rede til at fremme dette Forslag, sendte Ministeriet Folkethinget hjem, som om Finantsministeren eller Regeringen i det Hele havde en særlig Frygt for, at Thinget skulde give sig til at behandle og forhandle det. Ministeriet havde nogle Dage i Forveien forelagt et Tillægsbevillingsforslag for det daværende Aar 1885—86. Det var gaaet til Udvalg, men Ministeriet gav ikke Rigsdagen Tid til at behandle det, sendte Rigsdagen hjem og tog Bevillingerne paa Provisorium. Det forelagde ifjor et Forslag af lignende Bestaaenhed som dette — Stykker ud af Finantslovene og nye Stykker til Arbejder, men da Rigsdagen af flere Grunde ikke troede at kunne sige Ja til dette, respekterede saa Ministeriet Rigsdagens Nei paa dette Punkt? Nei, saa lidt som paa alle de øvrige. Jeg har hørt meget Praleri over det almægtige Ministerium, der trods Rigsdagens Nei kunde sætte Arbejder i Værk, som Rigsdagen ikke har kunnet gaa ind paa og saaledes være velgjørende mod sine Arbejdere. Naar jeg lægger Øret til paa, „stne“, er det i Henhold til Beretninger, for hvilke jeg ikke skal indstaa, der ere gaaede ud paa, at fortrinsvis blive visse Klasser af Arbejdere foretrukne navnlig paa visse Arbejdssteder. Saaledes gif det i 1885—86 paa alle Punkter mod Rigsdagens Nei baade med Hensyn til det Store og Hele: Finantsloven, med Hensyn til Tillægsbevillingsloven og med Hensyn til det særlige Forslag: en ny Slags Tillægsbevillingslov — eller hvad man vil kalde det — som angik forskjellige Arbejder. I indværende Finantsaar er det gaaet til endnu glubstere, endnu mere sønderbrydende Folkethingets tidligere Stilling til Bevillings- spørgsmaalene, idet man har taget et Provisorium, som ikke blot indeholder løbende Udgifter og ekstraordinære Udgifter indenfor Maal, der kunne være til Gjennemsnittet af tidligere Bevillinger, men har taget i million-